

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΘΝΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
ΜΥΤΙΛΗΝΗ 9 Δεκεμβρίου 1932
ΧΡΟΝΙΑ Ιη—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 51

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
ΣΕ ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ

Μὲ λύπην μας ἐλάθομεν
γνῶσιν τῆς φιλικῆς σας
δι' ἡς ἀρνεῖσθε ἀναστολὴν
τῆς ἐπὶ θύραις δόσεως
τρέχοντος Δεκευ² Ζρίου
ἐ. ἔτους αωτηρίου.

*Ἐπὶ τῆς ἐμμονῆς σας
καὶ ἐν σχέσει προς τὴν πληρωμὴν,
ὅφειλομεν, ἀγαπητοὶ³
νὰ σᾶς εἰποθε μάτι τί⁴
καὶ σᾶς παρακαλέσουμεν
τ' ἀφτάκια σας νὰ σήσετε
καὶ νὰ μᾶς ουγχανοήσετε
ἐὰν σᾶς ἐνοχλοῦμεν:

Βεβαίως θὰ γνωρίζετε
ὅτι ὁ μέγας πόλεμος
δὲν ἡτο ὡσὰν τοὺς ἄλλους
μικρούς τε καὶ μεγάλους
ποὺ δσα κι' ἀν ξεδεύαμε
ἄμα θὰ ξεμπερδεύαμε
—λάθος ἐὰν δὲν κάνω—
τὰ πλήρωμεν ὁ ἡτηθεὶς
καὶ μὲ τὸ παραπανω.
Σὲ τοῦτον, φίλτατοι, ὁ κάθεις
ποὺ εἶχε ουμμετάσχει
τώρα πεινᾶ καὶ πάσχει.
Πάσχουνε τόσο οἱ νικηταὶ
δσο κ' οἱ ἡτηθένοι
κ' εἰνε δλοι ζημιωμένοι,
ἐκτὸς βεβαίως ἀπὸ σᾶς
τοὺς δολλαριοτοκιστας.

Ναὶ μὲν ἐπολεμήσατε
καὶ ἀθώων αἰδα ἔχυσατε
καὶ οεὶς εἰς τὸ πλευρό μας,
τύχα γιὰ τὸ καλὸ μας
καὶ ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν
καὶ τῶν δικαιῶν τῶν ἐθνῶν
δῆθεν, μὰ κατὰ βιθος,
—ἀν δὲν ἔχουμε λάθος—
μόνο γιὰ ν' ασφαλίσετε
τὴ νίκη τῶν ὅφειλετῶν
τῶν ἀγγλογάλλων τῶν κουτῶν
κ' ὕστερα νὰ μᾶς φήσετε
τὸ φάρι πὰς τὰ χεῖλη.
*Έτοι δὲν εἰνε φίλοι;

Πρὸς θειὺν μὴ νομίζετε
ὅτι σᾶς ἀδικοῦμε:
Εἴπαμε νὰ τὰ πούμε
μιὰ ποὺ μᾶς τζιτζιρίζετε
καὶ ἐπ' εὐκαυρία, ἀπ' τὴν καλή.
Δὲν εἴμαστε μεῖς νικηταὶ
εἴμαστε οἱ ἡτηθένοι.
Κι' ἀν πήγαμε μεῖς γιὰ μαλλὶ⁵
βγήκαμε κουρεμένοι,
καὶ νικησαν οἱ δανεισταὶ.

Αὐτὴ εἰνε ἡ μαύρη ἀλήθεια.
*Ἔνταντ ὑπῆρξε ἡλίθια,

ώς εἶπε ἔλλην ἥθοποις
διὰ τῷ ἔργον ποιητοῦ
καὶ λογογράφου δυνατοῦ
καὶ τῶν γραμματῶν φίλου

πλὴν φεῦ! Γερμανοφίλου.
*Ἀλλ' ἐπειδὴ εἰνε δυνατὸν
τῆς φιλικῆς μας τον αειπόν
νὰ τον παρεκηγήσετε
καὶ νὰ μᾶς ἀδικήσετε,
θὰ σᾶς παρακαλέσουμε
δυὸ λέξεις νὰ προσθέσουμε:

*Ημεῖς, ἀν ἐπιμείνετε
ποτὲ δὲ Ρ' ἀρνηθοῦμε
νὰ σᾶς εὐχαριστήσουμε.
Μποροῦμε δὲν μποροῦμε
τὴ δόση θὰ μετρήσουμε.
Γιαύτο ησυχοι νὰ μείνετε.
Πρέπει δύμως νὰ ασε⁶ τη
τη λίρα πρὶν νὰ ρίξετε,
ἄλλη ἀγορά νὰ βρήτε.

—
Με τὸν χρυσὸν ποὺ πήραμε
διαρκῶστος τοῦ πολέμου,
μόνο σταυροὺς ἐσπείραμε
ποτὲ δλες κατ' ἀνέμου.
*Αν τῶν ὀβίδων ὁ καπνὸς
ηταὶ παραγωγικός,
τούλαχιστον ἀν τῶν βουλβῶν
τὰ θραύσματα ἡτῶν τορπιλῶν
φυτρώνανε σαν τα σπαρτά⁷
ποιοις ἥθελε νὰ σᾶς ζητᾶ
ἀναστολὴν τῶν πληρωμῶν!
*Απ' τὸν ἀτσαλοθερισμὸν
θὰ τρώγαμε, θὰ πίναμε
καὶ δανεικὰ θὰ δίναμε.
Μὰ, ὡς ξέρετε, πειπούμε.
Γιαυτὸ καὶ συζητοῦμε.

—
Ταῦτα λοιποὶ καὶ μενουμε
θεράποντές σας ηητικοὶ
κ' ἀπαντηση προσδένουμε
νεώτερη κ' εὐνοϊκή.

ΤΟ ΚΑΡΥΔΟΦΥΛΛΟ

Τὴ στιγμὴ ποὺ πιλούσουεν ἡ Κό-
φα για τοὺς μ. χ. προφῆτες τὸ
φύλλο τὴν ακούντησε καὶ φωτῆσε.

— Γιατὶ τον Ζρίζει αὐτὸ τον
κύριο ὁ μανιζῆς, ἀποδρόπισα του;

— Δεν ἀκουσα νη τον ὕβροισε.

— Πω! Δικιματε ὁ ἀνθρωπος
τὰ σταύρωνα καὶ μάνις ἔκαιε μη
φύγει τον εἶπε: Διαβού τραγου τ'
Κουλοξέζ.

— *Α! Καταλαβα! Εἶνε ἔνας
ἀπ' αὐτοὺς τοὺς πλούσιους ποὺ
γυρίζουν δλη τὴν ἀγορὰ κάθε μέρα
καὶ χορταίνουν μὲ τις δεκαμετῶν
φρούτων χωρὶς να πουντζουν τί-
ποτα.

— Κα, γιατὶ δεν ἀγοράζει τα
φασι ἀφοῦ εἶνε πλούσιος;

— Γιατὶ εἶνε τυγκούητη.

*Εξαφανι το καρυδοφύλλο ἀρχι-
σε νὰ τρέμει καὶ ζηρωας κατω ἀπὸ
τὰ χείλια τῆς Κόφας.

— Τι ἐπαδει, ωτῆσε ἡ Κόφα.

— Δεν εἶδατε κ. Κόφα το θηρίο
ποὺ ἔρχεται μὲ χίλια μαχαιρια
καὶ τοιφέκια! Δεν τ' ἀκούτε ποὺ
ιουνγκρίζει ταρα-τα-μπλαι ταρα-
τα-μπλαι...

— Τι θηρίο, Ζρέ φοβητοιάρικο
φύλλο! αὐτὸς εἶνε ὁ Στρατός ποὺ
γυρίζει ἀπὸ τα γυμνασια!

— Κρυψε με! Ψιθύρισε το φύλ-
λο κατακίτρινο ἀπὸ το φόρο του.

— *Εζηγα νὰ τον δεῖς, Ζρε, ποὺ
τάκανες ἐπινω σου!

— *Οχι! *Οχι! Θα με σκοτώ-
αει.

— Παρε πέντε νάχης ποὺ θα
σκοτώσει τη μούρη⁸ σου ὁ Στρα-
τός. *Ο Στρατός Ζρέ παλιόφυλλο
δὲ σκοτώσει κατριμασμένα κασιδό-
φύλλα καὶ κοφες. Σκοτώνει ἀν-
θρώπους.

— *Αιθρώπους... *Έκανε το κα-

ριδόφυλλο σαστισμένο. Μὲ πειρά-
ζετε κ. Κόφα! Νι, ποὺ δὲ σκοτώ-
νει κανένα. Τοσος κόσμος εἶνε στὸ
δεύμο.

— Αὐτοὶ δει εἶνε ἔχθραι. Βρὲ
μωρόφυλλο.

— Τι θι πει ἔχθροι;

— Είσαι ἀπελπισία, μι το γι-
δασ ποὺ με σηκώνει κίθε μέρα!
*Έχθροι εἶνε ού Βούργαροι, οι Τούρ-
κοι καὶ διάφοροι ἄλλοι Λαοι ποὺ
δε χωρεύουν την Πατρίδα μας.

— Ξεχίσατε σιως να μού ξηγή-
σετε τι θι πει Πατρίδα.

— Ναι. Δίκιο ἔχεις. Πατρίδα
εἶνε ἔνις τόπος ποὺ τους καπταίς
του τα βονιά του, τα περιβόλαια
του, τα μεταλλεά του, τις φα-
μικικές του κ.τ.λ. τις ἔχουνε στὰ
χέρια τους λίγοι ἀνθρωποι πλού-
σιοι, ποὺ Ζαζουν τὸ φτωχογοσμο
τὰ δουλεύει για μη μεινέ χω-
ρις δουλειὰ καὶ φοφήσει ἀπὸ τὴν
πενια. Καταλαβες;

— Ναι. Σαν το ἀφεντικο μας
ποὺ τον παίρνουνε οι πλουσια καὶ
σκάβει τις αύλει τους.

— *Ακριβῶς. *Ο Στρατός λοι-
πον πολεμᾶ τους Λαοὺς ποὺ ἐπι-
βούλευονται την Πατρίδα μας.

— Καὶ γιατὶ τὴν ἐπιβούλευον-
ται;

— Γιατὶ ει Βούργαροι πατριώ-
τες πού ἔχουν σπως σου εἶπα, στὰ
χέρια τους τὰ ἔδιφη τῆς δεκά-
τους Πατρίδας θέλουν νὰ τις κενούν
δικα τους καὶ τὰ ἔδιφη τῆς δικῆς
μας Πατρίδας.

— Τι κακοὶ αιθρωποι ποὺ εἶνε
ει Βούργαροι πατριώτες! Τέτοιοι
εἰε κι' οι Τούρκοι;

— Τέτοιοι εἰε σόλων τῶν τόπων.

— Καὶ τοῦ δικοῦ μας;

— Φυσικα. Γιατὶ ηβελες νὰ δια-

*Ο καθές ἀρραβωνιασμένος
γιὰ γιό-γιό ἔχει τὰ λουλούδια
μαχρουλά ποὺ κουδουνίζουν
Και περνάει ευτυχιασμένος
τὸν καιρό του μὲ τραγούδια.

Μὲ γιό-γιό ἔχουν τὰ ρίζαι
δ.. . . ἀντὶς λουλούδια τὸ καρδιά
κουδουλάς πιὰ μὲ φούρια
τὸς μηνηστήρας ει μαριάζεις

(Σκίτσα καὶ έκτελεσις κ. Ν. Τ. καὶ Καζ. Α. Η.)

Μὲ καρδιά του δεύμο
τὸ καρδιά δεύμον τὸν καλλάζει
Γιά γιό-γιό, τὴν παρτοφόλα
τὸν καρδιά γενιγύου ξετιγάζει.

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΑΡΟΔΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ
Προϊστάμενος Τυπογραφέων
ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
(Περιφυγιδός Συνοικισμός)

Η ΦΑΙΝΟΠΡΕΨΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

ΤΑ ΓΕΥΜΑΤΑ

"Υπό Βερωνίκη: ΤΑΦ

Ο κύριος, διστις δύνηται κυρίαν εἰς τὸ γεῦμα, θερινά δέπω; αὐτή καθίσει ἀναπαυτινῶς, μὴ παρελπον ποτὲ νὰ τινάξει τὸ κάθισμα μὲ τὸ καθαρὸν του μανδύλιον. Η κυρία κλίνει τότε ἐλαφρῶς τὴν κεφαλήν, εύτος δὲ ἐδαφιαίως. Κατὰ τὴν διάρκειαν του γεύματος ὁ κύριος πληροῖ τὴν κυρίαν φιλοφρονήσεων, λέγων πρός αὐτὴν εἰς κάθε εὐκαιρίαν διτὶ εἶνε ώραιά ἀπόφε, διτὶ ή βαφὴ τῶν χειλέων της εἰνε λίαν ἐπιτυχῆς, διτὶ τὸ ντεκόλτα της εἶνε ἀρκετά προκλητικὸν διτὶ, ἀν κρίνῃ ἀπὸ τὴν θερμότητα σὺ γέννατός της τὸ δόπιον φώναι, διδικόν του, πέπει νὰ είνε ποτὲ θερμή καὶ ή καρδία της κ.τ.λ.

Η κυρία ἐπίσης διείλει νὰ είνε ιαρεστος εἰς τὴν ουνομιλίαν αὐτῆς εἴτε τῇ εἰνε συμπαθητικὸς ἀκβαλιέρος της, εἴτε δχι καὶ νὰ προσέχει νὰ μὴν ίτης χυθεὶ ἡ σεῦν ἀπὸ τὸ κουτάλι μὲν οὔτος κατὰ χην, ἀνακηπτῶν διὰ του ποδὸς ν πόδα της, τὴν πατήσει εἰς τὸ κάλον.

Συμβαίνει πολλάκις ἔνας καθὼς πρέπει καβαλιέρος νὰ πίνῃ ἀφροποτίνως ἀπὸ τὸ ποτήριον τῆς ντάμαστο. Τότε ή Κυρία διείλει δχι μόνον νὰ δείξει διτὶ τὸ ἐπρόστιξεν ἀλλὰ καὶ νὰ πίνει ἀμέσως ἀπὸ τὸ διδικόν ποτήριον, περιστρέφουσα τὰ χείλη του εἰς τὰ χείλη της, εὗτας διτὲ νὰ εἴρει τὸ σημεῖον ἀπὸ τὸ διπεῖον καὶ αὐτὸς ἔπις. Σκοπός τῶν τοισύτων χειρισμῶν εἶνε νὰ μὴ νομισθεῖ διτὶ ή ντάμα συχαίνεται τὸν καβαλιέρον της.

Ο κύριος προσέχει ἐπίσης νὰ μὴν εἴψει τίποτε ἀπὸ τὴν κυρίαν καὶ γιννᾶται τόσον περὶ τούτου διτεύτη σύντομότερος καὶ ζητάει τι. Εάν υμβεῖ—πράγμα σύνηθες ἄλλως τε νὰ πέσει τὸ πηρεύνι τῆς κυρίας (κατὰ γῆς ή κύ:ιος σπεύδει κύπτων νὰ τῆς τὸ πιάσει. Θά τῆς ἐπρόστρεψε φυσικὰ τὸ διδικόν του ἐὰν νὰ ήτο ἡδη μεταχειρισμένων.

Η κυρία εὐχαριστεῖ διὰ μειδιάματος, τὸ σπογγίζει μυστικὰ ἀπὸ τὴν οἰκοδέσποιναν μὲ τὸ κράσπεδον του τραπεζομάνδηλον καὶ τὸ χρησιμοποιεῖ ἀλλὰ νέου. Καὶ ἄν ἀκόμη ή οἰκοδέσποινα σπεύσει νὰ διατάξει νὰ τῆς τὸ ἀντικαταστήσουν αὐτὴ ἀπεποιεῖται εὐγενῆς λεγούσα :

— Οχι δάι! Εὐχαριστῶ. Δὲν ἔχει τίποτε τὸ πηρεύνι μου. Αλλως τε ή καθαριέτης καὶ ή νεικοκυρωσύνη εἰνε παρειμιώδης.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΘΗΚΑΤΕ ΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ;

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ
ΕΚΑΨΙΜΙ ΓΗ ΠΟΥΡΔΗ

Κλιφταράδης σὰν ἡμάς
ἐν ἔχι ἀλλι, κυπάριστην ητουνίας.
Μὰ τοῦ πάεις γιατί στὰ γράφτου
ἔγραψε τοῦ σὲ λαλίσου.

Κλέψοι μὲ τοῦ γιὰ τάφτου
γιού καημένους σ' τλουγχάργισου.

Ἐχου μὲ κάτι ἀμπουλάδης,
πεῖν πάς τ' χώρος μας, καθηάδης
μὲ τοῦ γείτουναμ τὸν Πουρδή.

τοῦ ἀστού γράφτης τοῦ γ' Ιγκλαρή (1)
ποὺς τοῦ κράμα (2) εἰνι

[Ιεζουΐτης τοῦ ἀμπουλάδης]
[λιασμένης ἀγρηλούσης σ' μαζημένης
(τοῦ ἔχι, σάν π' λέγι]

[Πουρδής έγντα]
σ' μαζημένης μ' ἀξιναρίες
σ' λιγυρή διάλε—τοῦ

[χι μὲ μπουγάς,
σά π' τοῦ κάντι στὴ]

[χώρα!
Εδου γὰ σᾶς είχα σύλι]
[τὸν ωρα]

θάνη ἥληθστι (3) στὰ μπαγίρια
μὲ τὸς μπουλέδης τοῦ μὲ τὸς βρευτοούδης
γὰ σ' μαζημένης σ' υνέρια.

Τοῦ ἀπού πίσου γιού γιγές
γι ἀγιαστής γιού γείτουνας σας
μὲ τοῦ νέφτη θάξηπλον τὸς φλοῦδης

τοῦ θάξηπλον γιού μπουγάς
τοῦ ταχιά (4) τὰ σ' μαδουρέλια
ἔγιτος π' διάλεπν τοῦ δουριά

θά τὰ διάλεπν ἀπ' τὸν ἀλλι μιρά,
— τοῦ γή χώρος θ' ἀλλάζεις σακκαπήδης—

σάν διάλεπν τὰ πιτυναρέλια
π' διάλεπν τὰς τὸς πικρήδης
γὰ τὸν ἀλλουγυρίδης γι ἀγέρας
γὰ σᾶς διέλεπν τοῦ τεληρὸς τὸς μέρης.

[Ερτα πήταμε τοῦ μένα
γείτουναμ γή Πουρδής.
Μὰ ποτιμένη διάλει! Ακού νὰ δεῖς:

Τὰ διντρέλιαμ σ' μαζημένα
εἰχίντα γιού πιτιρόσιμη,
καλλά ἔραντου σύλι τοῦ γετόνη,
μὲ τ' ἀξινάρη τοῦ τοῦ πριγάνη.

Χώρις οἱ τοστήλιες π' πῆκα ἀπόσιμη,
γιαπρός ἀθριπούσας ἀκόμα
τρεῖς πούμαρές πάνου ἀπ' τοῦ χῶμα
γιά νὰ καλουσιγιούραρου

τοῦ νὰ μὴν φουδοῦμι... χάρου.
Τσέτλις εἰνι. Τ' σ' ἀν παλιώσιν
ἐν εἰνε μπουγάς αὶ τὸς λυώσιν (5)
τοῦ νὰ τὰ δάλιν ἀπ' τὸν ἀλλι!

Άθρουπιον νοῦς ποῦ νὰ θάλι
τ' γείτουναμ τὸς Πουρδής τὸς εὐπναδῆς !
Μολουντούτου δυὸς ἀμπουλάδης,
ποῦνταν τοῦ εἰς γιό καθηάλιδης,

πᾶν, Τσέτλις ἔφαν ζαβαλίδης,
“Εκλιφίμτε, κυπάριστη, ή Πουρδή.

Πήρα Πρηνούλικη νὰ δει
γώ, τοῦ γέρη κατουχρουνίτης
καθάνιας δικαφτά γουμάτη,
ποὺ μπουροῦν τοῦ ἀπ' τὸς κουλουρέζητες

σάν π' λέγι λόγους πλιά νὰ κρίνει,
μὲ τοῦ φτονὶ μὲ κατακρίνειν
τοῦ διάλετος θά μ' τοῦ φα τοῦ μάτη
γιού τοῦ Πουρδής τοῦ εἰμι νὰ σκάσου.

Ἐν ἡμέραις ἀ τούν πιάσου !
Φώναζουμι γιώ γιού ζακημένους
σάν π' φουνάδης γι ἀδικημένους
ἀμ γιού τοστήλιες μ' ἀδικήσαν.

Τοῦ νὰ τὸς ἔχου καμουμένης
μὲ τὰ χέριαν τὸς φευδημάτης !...

Μές οι μάκι νύχτα γυρίσαν
— μὲ τοῦ θάλι ! ἀπ' τὸς Πουρδής τοῦ

Μή θαρρεῖς ποὺς γίνεταις θάμα.
Νὰ τίλουνα γίνεταις ή διάλι

κατά π' μ' είπεν δυὸς Γκουρέσα : (6)
Ξέσακαψή ή Πουρδή τὸς ἥλιούδης
τ' νύχτα τοῦ ἔχουψη τὸς ιρεούδης
εῦλις. Μὲ τὸν κατεκριόνη,
σάνκαμπ τοῦ ρουπάνη, ἀφήτε.

Πειτε πιάνει τοῦ δένι μὲ σ' νὲ
σταχυρούτα μὲ φευρτουτήρα
πάς του δέντρον τοῦ μπουρντεζηνού,
πίσου-μπρός ἀλογυρίδην τοῦ

τοῦ τοστήλιες ἀπ' τὸν ἀλλι μιρά.
— Ήνταν νύχτα δρουχαρά.

Μή θαρρεῖς ποὺς γίνεταις θάμα.
Νὰ τίλουνα γίνεταις ή διάλι

κατά π' μ' είπεν δυὸς Γκουρέσα : (6)
Ξέσακαψή ή Πουρδή τὸς ἥλιούδης
τ' νύχτα τοῦ ἔχουψη τὸς ιρεούδης
εῦλις. Μὲ τὸν κατεκριόνη,
σάνκαμπ τοῦ ρουπάνη, ἀφήτε.

Πειτε πιάνει τοῦ δένι μὲ σ' νὲ
σταχυρούτα μὲ φευρτουτήρα
πάς του δέντρον τοῦ μπουρντεζηνού,
πίσου-μπρός ἀλογυρίδην τοῦ

τοῦ τοστήλιες ἀπ' τὸν ἀλλι μιρά.
— Ήνταν νύχτα δρουχαρά.

Μή θαρρεῖς ποὺς γίνεταις θάμα.
Νὰ τίλουνα γίνεταις ή διάλι

κατά π' μ' είπεν δυὸς Γκουρέσα : (6)
Ξέσακαψή ή Πουρδή τὸς ἥλιούδης
τ' νύχτα τοῦ ἔχουψη τὸς ιρεούδης
εῦλις. Μὲ τὸν κατεκριόνη,
σάνκαμπ τοῦ ρουπάνη, ἀφήτε.

Πειτε πιάνει τοῦ δένι μὲ σ' νὲ
σταχυρούτα μὲ φευρτουτήρα
πάς του δέντρον τοῦ μπουρντεζηνού,
πίσου-μπρός ἀλογυρίδην τοῦ

τοῦ τοστήλιες ἀπ' τὸν ἀλλι μιρά.
— Ήνταν νύχτα δρουχαρά.

τοῦ μπατκώσαν τὰ σκαμένης
εἰδὲ ποῦ μ' τὸν ηφαίρου μένα !..
Μὰ τοῦ παλι ἀν ἡδιχόντεν
τὰ Γκουρέσας ἀ μαρτυρίαν
θὰ την κέρδισουμ τὴ σλιά.

Φώναζετες γάρ ξενάρχονταν.
Μπάριμ νὰ μ' εἰδοποιούσαν

τὸν ἀλλι μέρα γιὰ μὲ ταχιά (7)

εἰδὲ τοῦ κουλουσερούσαν
Ρηγούικιδης, νὰ τ' ἀφήσιν

τὰ θηριούσαρινα (8) έδουμάζεις
μεσόν θέλαν ἀ πλακώσιν

ἄξαφρα τὸν Πουρδή ἀ τ' μαργάρωσιν
τοῦ γλυτών γιὰ ἀμπουλάδης.

Τέλους πάντουν κλιφταράδης
είμαστε τοῦ μασκαράδης.

Γὼν πάντα ποῦ νέασ πατερούσημ
τοῦ τού σπιτιμ. Τοῦ φουθούσημ

ἄξαφρων καμιάν αὐγή
μή τε τέθρου εἰς ένεν αὐλή.

Κλιφταράδης σὰν ἡμάς
ἐν τὸς ἔχι, Τρίσουλη, γηνιάσ.

Τοῦ πρὸπλην γάχουμι κισάτια
κλέφτημα γιὰ ονας τοῦ ἀλλουν
ἔχητα πάρα πάχουμι κρίσι !

Τόσα, τὸς Πλαναρίδης τὰ μάτια,
ἀπ' τοῦ μηρό τοῦ τοῦ τοῦ μιγάλου,
σγοιους τ' ἄρρενος εἰνε

Σάν τοῦ πεις δρόμους σύλι θμώνν
τοῦ στάματουν ἀμάρτινοι.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΤΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΣΥΜΠΕΘΕΦΕΣ

* Προχθὲ; διεδόθη; μετ' ἐπιτάσεως εἰς τὴν πόλιν μας ὅτι ἔξωθι τῷ γραφείῳ τοῦ φίλου πράκτορος κ. Πάνου ἐστήθη μιὰ καρπούνιόλα. Κατόπιν ἔρευνης, διεπιστώσαμεν ὅτι δὲν ἐπόρκειτο εἴμην περὶ τῆς νέας πλάστιγγος τοῦ κ. Σκουρκέα, ἡτος προορίζεται διὰ τὴν ζύγισιν μεγάλων βαρῶν μέχρις ἐς τόνου.

* Ἐντὸς τοῦ Δημοτικοῦ Κήπου, ἔχόρισαν ἕνα μεγάλο μέρος καὶ ἀκριβῶς τὸ ἀπὸ τῆς θύρας πρὸς τὸ «Πάνθεον» μέχρι τοῦ το χου τῆς Ἐθνικῆς Φραπέζης τιμῆμα, διὰ τοιχαρίον. Οἱ ἀρμόδιοι παρέχουν τὴν πληροφορίαν ὅτι τὸ χώρισμα ἔγινε διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ὁ Κήπος καὶ φυτώριον, ἐνῶ ἄλλοι ἀναρμόδιοι μὲν πλὴν καλῶς πληροφορημένοι, ἴσχυρίζονται ὅτι τὸ μέρον ἐλήφθη διὰ νὰ παρεμποδίζωνται ἀνθρώποι καὶ σκύλοι νὰ πλησιάζουν... ἀδιαφόρως τὸν τοιχὸν τοῦ νεοδμήτου καὶ χονσοφόρου κτιρίου.

* Μᾶς καταγγέλλεται ὅτι κάποιος καθηγητὴς τοῦ Φρακτικοῦ Λυκείου, γνωστὸς διὰ τὴν ἐν γένει ἀνάρμοστον πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ καθηγητοῦ συμπεριφοράν του, συνελήφθη τὰς πρωτ' ἀρας, εἰς ὑποκτονούμενος χαφτοπαῖζων παρανόμως! Πληροφοροῦμεν τὸν καταγγέλλοντα ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ Π.Δ. Λυκείου δὲν ἀνετέθη εἰσέτι εἰς τὸν «Τεθελον», ὁ δόποιος θὰ ἔξερε νὰ συγχρίσει τέτοιους τέτοιους μὲ συμπάθιο δασκάλους ποὺ διδάσκουν εκαὶ νόμοδεν κρατοῦνε.

* Ο συμπλήρης τερατολόγος ζαχαροπλάσιης τῆς πόλεως μας κ. Βαλάκης μᾶς συγχαίρει δι' ἐπιστολῆς του διὰ τὴν ἐπιτυχῆ γελοιογραφίαν, του καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τὸν ἐνθουσιάσει τὸ σκάλισμα τῆς Κας Α. Π. Εὐχαριστοῦμεν τὸν φίλον κ. Βαλάκην διὰ τὸ κομπλιμέντο, τεσσούφω μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ γνώμη του, προκειμένου περὶ τοιαύτης φύσεως ζητημάτων, εἶνε ἀπολύτως ἔγκυρος.

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΕΣ ΦΑΡΣΕΣ

Οἱ συμποιέται· δικαστήσου σὲν ἐπιχρήστες την ἀλήτη των μὲ τὰ τηλεφωνα, ψυχίσονται σάρσες; Εἰς βάρος διυφέρων συνέρρεμη; Νὰ μεριέταις χιρακτήρας από:

Κάποιες φαρσέρ πληροφορήσεις ἀπὸ φίλον του ἵστρου διὰ πρὸς τὸ ἐσπέρις τὸν περιμένεις εὔποιος χαθενῆς πελάτη; του, εἰς τὴν ἐπιτῆς Λεωφόρου· Κακήτασον εἰχαν του ἐκάλεσε τηλεφωνικές μηχανῆς ἐκριθές ἐν μέρους τοῦ θεού θεούνες; δηθεν κυρίου, διστις καὶ τὸν ἐπεσκεψθεῖς διαποτίσεις διαθεμέχρι στιγμῆς; τούλαχιστον δὲν παρευσίας συμπτώματα ἐγγυμοσύνης ὁ διαθενής;

Ἐπερρεις φαρσέρ ἐκάλεσε τὸ γραφείον του κ. Ντεπέρτο, δικαιοθείσης τῆς ἔξτης στιχημούχης.

— 'Εμπρός! Τι εἴει κύνος παραχαλῶ;

— Γραφείον Ντεπέρτο.

— Ρραφείον διθρών; Ωράκι.

Στείλε μου ἔνασυ εργατούχμετως;

— !!!

Κάποιες δίλοις ἐκάλεσε τὸν φίλον κ. Αχιλλέα Κουρκουλήν.

— Ποιός αὗτοῦ;

— Κουρκουλής. Καὶ αὗτοῦ;

— Κουλκουλής;

— Ποιός Κουρκουλής, παρακαλῶ;

— 'Εγώ εἰμι, πιτέλας δ Νίκος σου! Κατούλησκ τὸ διλαχάκι μου.. ηεύεθη δ φαρσέρ, μιμούμενος φωνὴν μικροῦ παιδιοῦ. Καὶ δ 'Αχιλλεὺς ἐγέλκας μὲ τὴν καρδατοῦ, ἀνυπομονῶν πότε θὰ ἔλθει; ή γλυκυτάτη στιγμὴ πενθὲν θὰ ξεύπη τὴν πραγματικήν φωνὴν τοῦ διαδόχου του, ἔτινα καὶ περὶ « Ὁλήσεως διλαχίων» λαλοῦσαν..

ΤΟ ΑΡΣΕΝΙΚΟ ΑΓΟΡΑΚΙ

Εἰς κάποιο ἀπὸ τὰ τελευταῖα φύλλα τοῦ «Αμερολήπτου» ἀνεγνώσαμεν ὅτι ἡ σύζυγος κάποιου τελωνειακοῦ ὑπαλλήλου ἔτεκεν «ἀρσενικό ἀγοράκι». Δι' ὃ καὶ συγχαίρομεν τότον τὸν εύτυχην πατέρα διόν καὶ τὸν «Αμερολήπτον».

ΓΑΜΠΑ ΕΠΙ ΤΡΑΧΗΛΟΥ

Φίλος σαπωνοβιομήχανος την πολιτική, ύποδειγμα λεπτότητος καὶ ἀβρύτητος, παρακαλήμενος εἰς τὸν κινηματογραφίον μετ' ἀγνώστου Κυρίας τῆς ὃποιας αὐτοφῆς ἔιστεν εἰς τὰ σκοτεινά τὸ τσαντάκι καὶ κύψις διὰ νὰ τὸ εῦρει καὶ τῆς τὸ δόσει, οὐδέθει διτιν ἥναψιν τὰ φωτια μὲ τὸν διξιόν πόδι τῆς Κυρίας ἐπὶ τοῦ σφέροντος του, πρὸς κοινὸν σκινδαλισμόν. Ως διμώς ἔξηροίθωσεν ὁ «Τρίβολος» τὸ παράδοξον τοῦ σύμπλεγμα ἔγινεν ὑπὸ τὰς ἔξης συνθήκας. Ήνῶ δικοίος ἔρευνος σκυμμένος ὑπὸ τὸ κάθισμα τῆς νυρίας, αὐτῇ εἴτε διὰ νὰ τὸν διευκολύνει εἴτε καὶ ἀπὸ συστολὴν ἐπεκείρησης νὰ καταβιβάσει τὸν δεξιόν της πόδα ἀπὸ τὸ γόνατόν της. Άλλα τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ἐκείνην διεύγενης κύρος εἰχεν ἀνεύρει τὸ τσαντάκι καὶ ἀνασηκώνεται, καὶ ἔτσι ἐπῆρε ἐπὶ τοῦ τραχήλου του τὸ ώδαίον καὶ τορνευτὸν γυναικεῖον σκέλος.

Ἐθνότον ὅτι οἱ θεαταὶ δὲν θὰ εἰσήρχονται εἰς πειρασμὸν ἀν τὸ θέαμα τῆς ὀθώνης παρετείνετο ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα ὡς καὶ ἀν διπρόσεκτος μηχανικὸς δὲν ἐλήσμενος νὰ κρούσει τὸν καθιστόν σκον προσιδόποιητικῶν.

ΔΕΝ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕ

Οἰκοδέσποινα πλέον ἡ ἀξιόποστος ἀφγείειο προχθές, εἰς κύνον φίλων της διὰ ἐπιχειρήσεως νὰ κατέσαιε ἔνα χιλιόδραχμον εἰς διάφορα μεγάλα ἐμπορικά καταστήματα τῆς ἀγορᾶς μεταξὺ δὲν νὰ φυντίσῃ ἐμπόρευμα, 200 δραχμῶν, δὲν κατώρθωσε νὰ εὕρει ἐμπόρον δινάμενον νὰ τῆς διστεί τὰ ρέστα καὶ ἡναγκάσθη ἀλλὰ φυντίσει δερεσέ, καθ' ὑποχρεωτική, ὑπόδειγμα τοῦ τελευταῖου διαδόχου πενθὲν ἐπεισέγειθη καὶ διπλοῖς ἀν καὶ ἔστειλε δεξιὰ καὶ πρωτεράδειν τὰ κατάτερε νὰ ἔξευξε. τὰ ρέστα.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΑΠΕΘΑΝΕ

Προχθεις ἀπέθανεν ὁ Παναγιώτης Δαμπρός, ἱέπανελθὼν ἐσχάτως ἐκ τῆς νήσου Γαύδου. Τὴν κηδείαν του ἡ Καλούθησαν ἡ 'Επιτροπή Ασφαλείας, ὁ πρόεδρος τῶν Βιουχανῶν, οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταπεζών, ὁ πρόεδρος τῶν Κτηματιῶν καὶ πλειστοὶ πλούσιοι συμποιέται, τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ νεκροῦ.

Ο καδίτης, μετὰ τὴν κηδείαν, ὀμιλῶν εἰς κύκλον δημοτιογράφων ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν τοῦ πώς αυτοβάθη νὰ ἀποθάνῃ ὁ νέος, ἵστος ἡ 'Επιτροπή Ασφαλείας, ἀν καὶ δὲν ἦτο φιλοτεθενός, τὸν εἰχει ἀποστείλει εἰς τὴν δροσόλουστον Γαύδον ἐπὶ ἔνι οὐρανοληπτον ἔτος περαιτέρω τονωτικὴν ὑγείαν του.

ΠΕΡΙ...ΛΥΓΡΑΣ

Κάτια τὸ τελευταῖον ντένσιν, ννωστὸς ρελατῆς συμπολίτης, βλέπων τὸν ἐπιστήμονα μὲν τοῦ νὰ χορεύει ἐπιμένως; μὲ τὴν οὐδιγήν ωραῖν καὶ εὔτωμεν πλὴν διμιούρων οἰκονομικῆς, εὐρωστίκαις ἀμαν, τὸν ἐκάλεσε κατ' ἵλευ καὶ τοῦ ἐκχειμε τὴν ἔξης σεφήν περικανειν:

Ακούσει με ποιος μου. Μήν πρατζόνεις; καὶ πόριμπες καὶ πραμπλάδες; καὶ ταῦτα-μπάντες; Εγώ θα σὲ καμάρων αὐτὸν προσεύχομαι ἀλλὰ, μπό τοῦ; ήχους... λίρας.

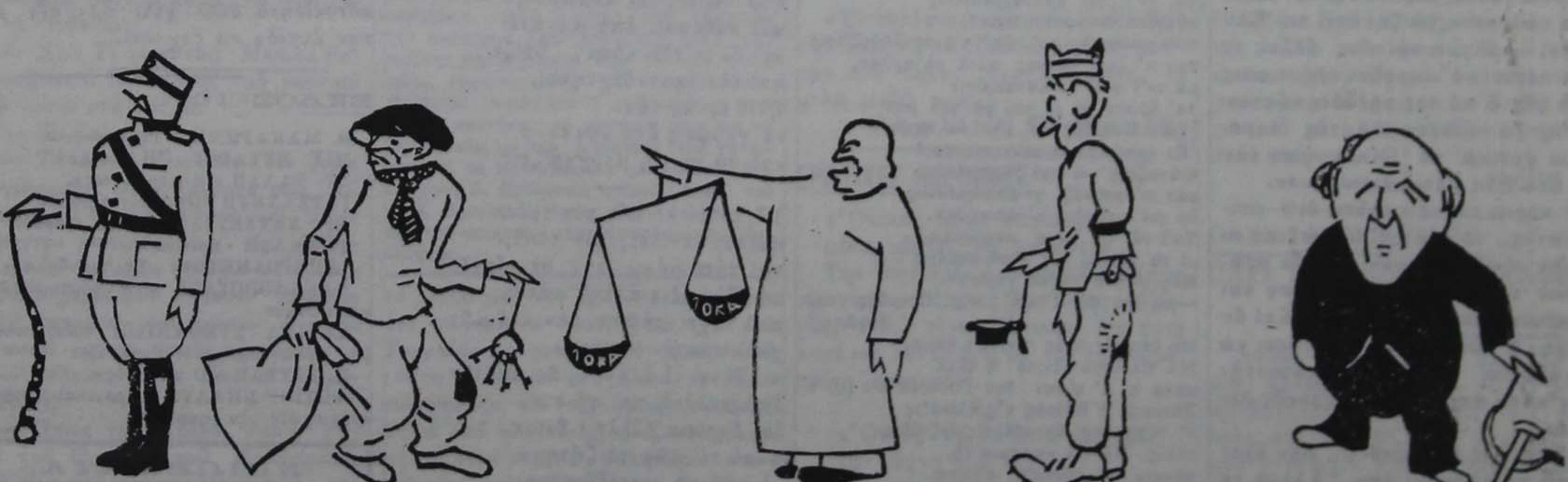
ΤΡΙΒΟΛΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Σ Ο Ρωμηὸς προσλυντες τις εἰκόνες τῶν ἀγίων του πενθερούντα περιουσιαστικής.

Σ Τὸ φαλιδί τείνεις απαραιτητο για τεὺς ραφταρές δέσο καὶ γιὰ τεὺς δημοσιογράφους.

Σ Η αμερόληπτη δημησιευραφία είνε ἐπικίνδυνη γιὰ καθε κινην νία.

Σ Πολλοὶ ἀνθρώποι βεωρεῦν διεώδη τύπον γνωνικείου σώματος τεθαύματα πενθερούντα ευμίζει κορμοστασιά ἐφέβους.

Καὶ τοῦ χωροφύλακά μας τέ γιό γιό ποιέσ δέν τὸ ξέρει; Πάνω χέρι, κάτω χέρι καὶ τοκιέσ τὰ πλευρά μας

Τὸ γιό-γιό τοῦ λωποδύτη είνε μιάς ἀρμαθίας ἀντικλείδων. Κι' ἄν σᾶς φαίνωνται όλα τὰ ίδια Πούντα ἀπὸ τὴν μιά μεριά μπαίνεις α' ὅποιο θέλει σπίτι.

Καὶ τοῦ ἀσκητοῦ τοῦ μπακάλη τὸ γιό-γιό είνε ζυγαριά. πιὸ βαριά παρά, απ' τὴν ἄλλη.

(Σκίτσα καὶ ἀκτέλεσις κ. Ν. Τ. καὶ Κας Α. Π.)

Τέλος, τοῦ Μαραρπά Μανάλη τὸ γιό-γιό τὸ ξέρουν όλοι. Παῖδες καὶ ποτές δέ χάνει τὸ σφύρι καὶ τὸ δρεπάνι.